

Sygn. akt VIII C 2412/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, VIII Wydział Cywilny

w następującym składzie :

Przewodniczący : Sędzia SR Tomasz Kalsztein

Protokolant : sekr. sąd. Kamila Zientalak

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2018 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przeciwko T. P.

o zapłatę

1. oddała powództwo;

2. zasądza od powoda (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. na rzecz pozwanego T. P. kwotę 3.617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w całości.

Sygn. akt VIII C 2412/17

UZASADNIENIE

Dnia 23 października 2017 roku powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. wniósł pozew w przeciwko T. P. o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kwoty 15.966,04 zł., na którą złożyła się należność wynikająca z umowy zawartą przez pozwanego z (...) SA w dniu 10 listopada 1998 roku. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż na podstawie umowy cesji z dnia 14 grudnia 2010 roku pierwotny wierzyciel przeniósł wierzytelność na stronę powodową

(pозew, k. 4-9)

W dniu 23 listopada 2017 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w którym uwzględnił powództwo w całości.

(nakaz k. 51)

W dniu 13 grudnia 2017 roku pozwany złożył skutecznie sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym wniósł o oddalenie powództwo i zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.

(sprzeciw k.54-55)

W piśmie procesowym z dnia 11 stycznia 2018 roku powód wniósł o nieuwzględnianie zarzutu przedawnienia roszczenia i zaproponował pozwanemu zapłatę kwoty 5.400 zł.

(pismo k. 50-51).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 stycznia 2006 roku pozwany T. P. zawarł z (...) S.A. umowę o prowadzenie rachunków terminowych lokat oszczędnościowych oraz umowę o świadczenie usług bankowości elektronicznej.

(umowy k.31-34)

W dniu 14 grudnia 2010 roku pierwotny wierzyciel zawarł z powodem umowę sprzedaży wierzytelności, na mocy której bank przeniósł na powoda wierzytelności.

(dowód: umowa o przelewu wierzytelności, k. 18-22)

W dniu 3 stycznia 2011 roku (...) S.A. w W. zawiadomi pozwanego, iż została dokonana cesja wierzytelności z tytułu umowy kredytu nr (...) na rzecz powoda.

(zawiadomienie k. 38)

Wezwaniem do zapłaty z dnia 21 lutego 2011 roku strona powodowa wzywała pozwanego do zapłaty kwoty 9.370,75 zł z tytułu nabytej wierzytelności wynikającej z umowy kredytu zawartej w dniu 10 listopada 1998 roku.

(wezwanie k. 39).

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód twierdził, że jego roszczenie znajduje swoje źródło w umowie bankowej zawartej w dniu 10 listopada 1998 roku między pierwotnym wierzycielem (...) S.A. a pozwanym T. P..

Pozwany już w złożonym sprzeciwie od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym podniósł zarzut przedawnienia.

Powyższy zarzut okazał się być w pełni zasadny. Roszczenie dochodzone niniejszym powództwem bez wątpienia jest roszczeniem majątkowym, a zgodnie z zasadą ogólną z upływem trzech lat przedawniają się roszczenia – jak w przedmiotowej sprawie - związane z prowadzoną działalnością gospodarczą, jako że pierwotny wierzyciel taką działalność niewątpliwie prowadził. W przedmiotowej sprawie powód nie załączył przedmiotowej umowy kredytowej, a zatem brak jest danych umożliwiających precyzyjne ustalenie warunków udzielenia kredytu. Stąd też przyjmując, iż roszczenie było od razu wymagalne to uległo ono przedawnieniu w dniu 11 listopada 2001 roku. Powództwo zostało wytoczone w dniu 23 października 2017 roku.

Mając powyższe na uwadze, powództwo podlegało oddaleniu.

Na marginesie wskazać należy, że zarówno w orzecznictwie Sądu Najwyższego, jak i w doktrynie, dopuszcza się możliwość nieuwzględnienia zarzutu przedawnienia na podstawie art. 5 k.c. Podstawowym jednak warunkiem takiej możliwości jest ocena zarzutu przedawnienia jako czynienia przez uprawnionego do jego podnoszenia z przysługującego mu prawa użytku sprzecznego z zasadami współżycia społecznego.

Nie można uznać podniesionego przez pozwanego zarzutu przedawnienia za działanie sprzeczne z zasadami współżycia społecznego przewidzianymi w art. 5 k.c. w sytuacji, gdy powództwo zostało wytoczone po 5 latach od momentu przedawnienia roszczenia. Przyjęcie odmiennego stanowiska prowadziłoby do wniosku, że wierzyciel mógłby dochodzić przedawnionej należności w dowolnym momencie po upływie terminu przedawnienia, powołując się na zasady współżycia społecznego, co niweczyłoby cel instytucji przedawnienia.